

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: *Vidor bukásának története*

Forrás: *Magyar Nemzet.*

Bp.

(Hely)

907. I. 3.

(Idő)

(Köj. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Vidor Pál

Idő

"1907"

VIDOR BUKÁSÁNAK TÖRTÉNETE.

Hiteles adatok.

(Tizenegyedik közlemény.)

A Rab Mátyás.

Ennek az operettnek előadását, illetőleg elfogadását most újra bírálni igazán fölösleges. *Rab Mátyás*-ban Fedák Sári vállalta a czim szerepét, Vidorék részéről nem volt a legrosszabb üzleti vállalkozás előadni *Rajna—Czobor* operettjét.

A mi e körül az operett körül történt: *Bede Jób* e helyütt elmondotta bőven, de másutt is annyit foglalkoztak vele és minden adat annyira ismeretes, hogy itt újra föltálatni mindent merő képtelenség volna.

Egy dolgot azonban a *Rab Mátyás*nál tisztázni kell. Ez az operett harmincz előadáson kétezerhatszáz korona átlagos bevételt hozott. *Rab Mátyás* tehát nem volt a legrosszabb üzlet s adott rendezett vi-

szonyok között a direktor meg lehetett volna elégedve a bevétellel, De a nagy szétbomlásban természetesen ez nem lehetett az a bizonyos szilárd alap, a mely összetarthatta volna azt, a mi szétszakadni készült. A legutolsó három vasárnapon Vidorné ezer-ezer koronáért föl a pénztárból egy tartozás részlettörlesztésére.

Ebből az egyszerű faktumból is nyilvánvaló, hogy a *Rab Mátyás*t nem kellett — mint Vidorné mondja — nagyon erőszakolni a színházra, mert ha ebből az operettből a napi kiadások levonása után még ezer koronát tudott Vidorné minden vasárnap elvinni: ez az operett igazán nem ázott sirt *Vidor Pálnak*.

Semmi szükség sincs tehát arra, hogy újra belemenjünk bizonyos részletkérdések firtatásába. Az egész *Rab Mátyás* sorozatot ki lehet hagyni s áttérhetünk a katasztrófa legutolsó részleteire.

November 29-én.

A *Rab Mátyás* utolsó előadásai iránt már

megcsappant az érdeklődés s már Fedák is, a ki saját kijelentése szerint nem a legnagyobb gyönyörűséggel játszott már ebben az operettben, foglalkozott azzal a tervvel, hogy valami más operettet kellene előszedni.

December elsejére tudvalevőleg egész sereg fizetési kötelezettsége volt Vidornak. A bérösszeg, a gázsik s egyebek, a melyek együtt tekintélyes összegre rugtak, mind december 1-re lettek esedékesek.

Természetes, hogy a katasztrófa után igen alkalmasnak tűnt minden egyéb ok elpárlatására kimondani azt, hogy szegény Vidor azért lett öngyilkos, mert ezeket az esedékes tartozásokat kifizetni nem tudta.

Ez azonban egyáltalán nem felel meg a valóságnak.

November 30-án este Vidor és Reitter összeültek tanácskozássra s ekkor Reitter egy papírosra, a melynek eredetije kezünk között van, följegyezte Vidornak azokat az összegeket, a melyek reggelre befolytak s a melyek bőven fedeztek volna minden tartozást.

Ezt az összeállítást adjuk:

Hitel az Önszegélyző Takarékpénztártól	13.000 K.
Berényi főpénztárostól	5.000 »
Hoffmann főpénztárostól	5.000 »
Vissza Vidornétól, a melyet legutóbb fölvelt	3.000 »
Összesen ...	26.000 »

Elhez még fél évi cukrászda-bérlet ...	1.600 »
A kaszinók bérlése	2.500 »
A vasfüggöny bérlése	1.000 »

Összesen ... 31.700 K.

Ebből a következő kiadásokat kellett volna fedezni:

Gázsik és fellépti díj	13.100 K.
Bér és mellékjárulékok	16.000 »

Összesen ... 29.100 K.

Világos tehát, a mit fentebb mondtunk: *Vidor december elsején fedezhette volna sürgős tartozásait, a többieket pedig január első napjaiban is kielégülhették volna.* Az anyagiak miatt támadt állítólagos kényszerhelyzet tehát nem lehetett. Ezekon a napokon különben újra megindult a tárgyalás a *Verő-Bárd*-csoporttal s november 29-én este már-már pozitív megállapodás is volt: Vidor ki akart menni a színházból ...

Mi történt odahaza?

A mi ezután következik, *azt két feltétlenül megbízható ember: Halász fővilágosító és Szücs házmester elbeszélése nyomán tudjuk, a kik mind a ketten ott laknak a Csokonay-utcái házban, a hol a tragédia előjátéka lejátszódott.*

November 29-én este Vidor és Vidorné egyedül mentek haza. A lépcsőn föl a lakásig *hangosan czivódtak.* Az asszony, aki rendesen a szót vitte, valami fölött erős vitába bocsájtkozott az urával s a szóvita folytatódott a lakásban, sőt utóbb tettelegességre is fordult.

Vidor nem vacsorázott semmit, ellenben *négy liter bort hozatott fel s éjfélig egyedül ivott az asztalnál.*

Vidorék gazdasszonya, az öreg Zádor Mari — *ugyanaz, a kőről Vidorné azt mondja, hogy ő vette nekik a mátyásföldi házat* — éjfél-tájig benézett a szobába s akkor Vidor teljesen deranzsált állapotban, kezére támaszkodva ült a borosüvegek előtt. Vidorné már lefeküdt.

— *Igyék, Mari néni* — mondta Vidor az öreg asszonynak — *ki tudja, mikor ihatik velem újra?*

Vidor reggeli négy óráig ivott, akkor aztán a karosszékekben elaludt s ott maradt nyolcz óráig. Nyolcz órakor ment a színházhoz, *kábult fejjel, nyilván teljesen eltöltve az öngyilkosság gondolatával.*

Én öltem meg ...

Az öngyilkosság részleteiből csak azt akarjuk e helyütt kiemelni, a mit az öngyilkosság után nem mondtak el.

A mikor Vidorné megérkezett a színházhoz, fölrohant a lépcsőn. Ott találkozott *Halász fővilágosítóval.* Vidorné ingerülten ragdta meg Halász kezét:

— *Csakugyan föbelötte magát?* — kérdezte tőle.

— Igen — mondta Halász s Vidorné csak azután rohant tovább.

Alig hogy meglátta férjét, összecsapta a kezét s úgy kiáltozta:

— *Én öltem meg ... én vagyok az oka mindennek, én öltem meg ...*

Vége következik.